Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

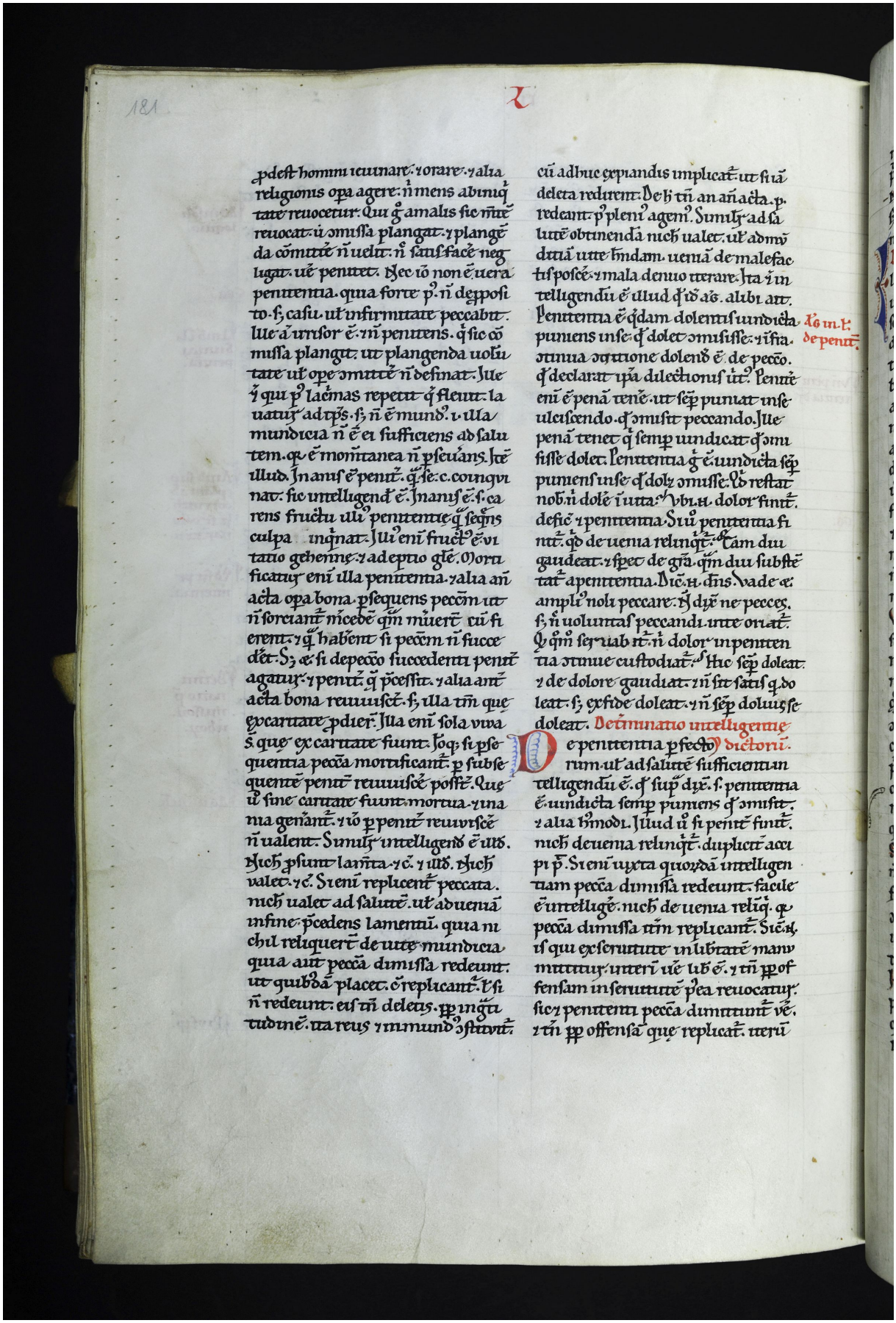

181

pdest homm reuuare. ꝛ orare. ꝛ alia
religionis opa agere. nĩ mens abiniq̃
tate reuocetur. Qui g̃ a malis sic mte
reuocat. ꝛ omissa plangat. ꝛ plangẽ
da cõmittẽ nõ uelit. nĩ satisfacẽ neg
ligat. uẽ penitet. Hec ro non ẽ uera
penitentia. quia forte p̃. nõ deppos
to. s. casu. ut infirmitate peccabit.
Ille a uitiosor ẽ. nõ penitens. q̃ sic cõ
missa plangit. ut plangenda uolu
tate ut ope omittẽ nõ desinat. Ille
ꝫ qui p̃ lacrimas repetit q̃ fleuit. la
uatur ad tps. s. nõ ẽ mund. ꝛ. Illa
mundicia nõ ẽ ei sufficiens ad salu
tem. qꝛ ẽ momtanea nõ pseuans. Ite
illud. Inanis ẽ penit. q̃ se. c. coungu
nat. sic intelligend ẽ. Inanis ẽ. s. ca
rens fructu uli penitentie q̃ seqns
culpa inq̃nat. Illi enim fructus ẽ vi
tatio gehenne. ꝛ ad eptio glie. Mortu
ficatur enim illa penitentia. ꝛ alia anꝫ
acta opa bona. psequens peccm ut
nõ sorciant mcedẽ qm̃ mueri cũ fi
erent. ꝛ q̃ habent si peccm nõ succe
det. Sꝫ ꝫ si depecco succedenti penit
agatur. ꝛ penit. q̃ pcessit. ꝛ alia ant
acta bona reuuuscit. s. illa tm̃ que
ex caritate pdier. Illa enim sola viua
s. que ex caritate fiunt. Soq; si pse
quentia pecca mortificant. p subse
quentẽ penitẽ reuuuscẽ posse. Que
u̅ sine caritate fiunt mortua. ꝛ una
nia genant. ꝛ ro ꝓ penit reuuiscẽ
nõ ualent. Sunt intelligend ẽ illo.
Hich psunt lamta. ꝛ c. ꝛ illo. Hich
valet. ꝛ c. Si enim replicent peccata.
nich ualet ad salutẽ. ut ad uenia
in fine pcedens lamentũ. quia ni
chil reliquert de utte mundicia
quia ant pecca dimissa redeunt.
ut quibda placet. ẽ replicant. Et si
nõ redeunt. eis tm̃ deletis. ꝓꝓ ingra
tudinẽ. ita reus ꝛ in mund ostituit.
cũ adhuc expiandis implicat. ut si ia
deleta redirent. De hi tm̃ an anꝫ acta. p.
redeant. p plenũ agenũ. Sunt ad sa
lutẽ obtinenda nich ualet. ut admõ
dicta utte hndam. uenia de malefac
tis poscẽ. ꝛ mala denuo iterare. Ita ꝫ in
telligendũ ẽ illud q̃ ro aõ. alibi ait.
Penitentia ẽ q̃dam dolentis iundicta
puniens in se q̃ dolet omisisse. ꝛ ifia.
stinua ꝛ ratione dolend ẽ. de pecco.
q̃ declarat ipa dilectionis ut. Penitẽ
tia ẽ pena tenẽ. ut sep puniat in se
ulciscendo. q̃ omisit peccando. Ille
pena tenet q̃ semp iundicat q̃ omi
sisse dolet. Penitentia g̃ ẽ iundicta sep
puniens in se q̃ dolꝫ omisse. Ro restat
nobis dolẽ i iuta. Vbi. H. dolor finit.
deficit. ꝛ penitentia. Si u̅ penitentia fi
nit. qd de uenia relinqt. q̃ tam diu
gaudeat. ꝛ spet de gia. qm̃ diu subste
tat apenitentia. Dic. H. dns. Vade ꝛ
amplio noli peccare. Et dixẽ ne pecces.
s. nõ uoluntas peccandi utte oriat.
Q qm̃ seq uab nt. nõ dolor in penitẽ
tia ostinue custodiat. s. Hic sep doleat.
ꝛ de dolore gaudiat. ꝛ nõ sit satis q. do
leat. s. ex fide doleat. ꝛ nõ sep doluꝫ se
doleat. Determinatio intelligentie
De penitentia pfecto dictorũ.
rum. ut ad salutẽ sufficiens in
telligendũ ẽ. q̃ sup̃ dixẽ. s. penitentia
ẽ iundicta semp puniens q̃ omisit.
ꝛ alia hmodi. Illud u̅ si penitẽ finit.
nich de uenia relinqt. duplicet acci
pi p̃. Si enim uxta quordã intelligen
tiam pecca dimissa redeunt. facile
ẽ intelligẽ. nich de uenia relinq. q̃
pecca dimissa tm̃ replicant. Sic. H.
si qui exseruitute inlibrate manu
mittitur. iterũ uẽ lib ẽ. ꝛ tm̃ ꝓꝓ of
fensam in seruitute pea reuocatur.
sic ꝛ penitentia pecca dimittunt vẽ.
ꝛ tm̃ ꝓꝓ offensa que replicant. iterũ

d. 16 in. l. de penit.